

Можна назвати мільйон причин, за якими стандарти відіграють ключову роль у туристичній галузі. Але іноді для розуміння всієї картини достатньо всього лише однієї історії. Йдеться про одну людину, слабку компанію і революційний стандарт, який перетворив одну з найбільших сфер світового туризму: дайвінг .

Історія почалася у Відні, в Австрії. Маленька компанія, яка не має виходів до моря країна, зайняла міцну позицію в дайвінгу з тих пір, як австрійський піонер дайвінгу Ганц Хасс надихнув ціле покоління зайнятися новим видом спорту - аматорським дайвінгом.

У 1994 році Мартін Денісон австрійський фахівець в області дайвінгу британського походження заснував в Австрії франчайзингову компанію з застосуванням американської кваліфікаційної системи навчання інструкторів та дайверів. Крихітна компанія росла на очах, поки в спортивне законодавство не було внесено нову вимогу для інструкторів по обов'язковій наявності ліцензії, виданої місцевим органом влади за рекомендацією відповідної національної федерації. Це означало, що австрійці, в т.ч. співробітники компанії Мартіна, підготовлені за американською системою, більше не мали права навчати дайвінгу.

Мартін звернувся за допомогою в національну організацію з стандартизації-член ISO Австрійські стандарти (AS) . У той час більшість стандартів стосувалася продукції, тому дайвінг став би першою послугою, яка підлягає стандартизації. Австрійські стандарти зібрали різних зацікавлених представників промисловості і розробили національний стандарт на навчання інструкторів та дайверів з можливістю сертифікації. Для Мартіна це означало, що навіть при використанні американської системи навчання, до тих пір, поки виконуються вимоги нових національних стандартів, інструктори будуть офіційно визнані в місцевих органах влади.

Однак це була тільки верхівка айсберга: незабаром стандарти в області дайвінгу стали великою історією успіху стандартизації в секторі послуг.

Коли австрійські стандарти були вже майже закінчені, Європейська федерація підводних досліджень вирішила ввести загальноєвропейські норми навчання інструкторів та дайверів. Щоб не «винаходити велосипеда», вони звернулися до європейського органу з стандартизації CEN, який, у свою чергу, взяв за основу опубліковані австрійські стандарти. Нова робоча група, що розробляла ці стандарти, стала найбільшою в європейській спільноті стандартизаторів, і включила 35 представників з 17-ти країн.

Незабаром, почали демонструвати інтерес і країни за межами Європи, стандарти були визнані ISO, яка має угоду про співпрацю з CEN для усунення дублювання в роботі. За останні 15 років стандарти отримали широке визнання в школах дайвінгу по всьому світу.

Наприклад, в Греції в минулому на тисячі кілометрів прибережної смуги припадала крихітна ділянку розміром близько 160 км, дозволена для дайвінгу. Проте Греція однією з перших запозичила вищеназвані стандарти і ввела обов'язкову сертифікацію центрів з дайвінгу. Таке підтвердження прихильності безпеки в галузі призвело до того, що в наші дні дайвінг дозволений в усій країні і дає значний внесок у туристичну галузь.

Аналогічно, коли в Єгипті стандарт ISO 24803 на аматорське підводне плавання з аквалангом отримав обов'язковий статус, більше 600 центрів з дайвінгу почали щорічно проводити аудити. Всього через два роки кількість нещасних випадків під час дайвінгу скоротилося в Єгипті на 24%.

Стандарти на дайвінг ISO 24801 -X, ISO 24802 -X і ISO 24803, а також з ISO 13289 та ISO 13970 на підводне плавання з дихальною трубкою - це тільки один з прикладів того, як стандарти впливають на всі сфери життєдіяльності людини.

За матеріалами <http://www.iso.org>